

Arrest

nr. 106 551 van 9 juli 2013
in de zaak RvV X/ IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van onbepaalde nationaliteit te zijn, op 9 juli 2013 heeft ingediend bij faxpost om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van 4 juli 2013 houdende een bevel om het grondgebied te verlaten met inreisverbod en vasthouding met het oog op verwijdering aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 4 juli 2013 .

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 juli 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 juli 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. JANSSENS, die loco advocaat P. VANWELDE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. MATROYE, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker die verklaart geboren te zijn op 9 juli 1971 te Skopje (Macedonie), stelt van onbepaalde nationaliteit te zijn.

Zijn ouders die van Kosovaarse origine waren, vestigden zich in Macedonie en gingen in 1988 naar Nederland waar ze als vluchteling werden erkend.

Op 21 juni 2002 vroeg verzoeker asiel aan in België onder de naam Suaret Gusani, geboren op 1 februari 1976 te Mitrovica (actueel Kosovo), van Yugoslavische nationaliteit. Zijn asielaanvraag werd op 18 juli 2002 door de commissaris-generaal geweigerd.

Van 2002 tot 2005 verbleef verzoeker illegaal in het Rijk.

Van 2005 tot 2009 verbleef verzoeker illegaal in Italië.

Op 28 september 2009 vroeg verzoeker asiel in Frankrijk.

Op 8 augustus 2011 vroeg verzoeker asiel aan in België onder de naam Sems Nuredini, geboren op 9 juli 1971 te Skopje (Macedonië), staatloos.

Zijn aanvraag werd door de Dienst vreemdelingenzaken verworpen om reden dat de Franse overheden bevoegd waren voor de behandeling van zijn asielaanvraag.

Verzoeker werd op 3 juni 2012 gerepatriëerd naar Kosovo, onder de identiteiten van Ismet Berisha, geboren op 9 juli 1971 te Mitrovica (Kosovo), van Kosovaarse nationaliteit, alias Shemsi Nuredini, geboren op 9 juli 1971, van Kosovaarse nationaliteit, alias Sems Nuredini, geboren op 9 juli 1971 te Skopje, van Macedonische nationaliteit.

De Kosovaarse autoriteiten vroegen evenwel nadien aan de Belgische overheden de terugname van verzoeker om reden dat verzoeker geen onderdaan van Kosovo bleek te zijn.

Tijdens zijn verblijf in Skopje (Macedonië) liet verzoeker zich een geboorteakte afleveren waarvan de authenticiteit door de Macedonische overheden in België werd erkend.

Op 29 oktober 2012 diende verzoeker een derde asielaanvraag in België in onder de naam van Sems Nuredin, geboren op 9 juli 1971 in Skopje.

Deze asielaanvraag werd op 26 november 2012 door de commissaris-generaal verworpen.

Op 8 mei 2013 vroeg verzoeker de status van apatride aan bij de Rechtbank van eerste aanleg te Brussel; deze aanvraag is nog steeds hangende.

Op 30 mei 2013 veroordeelde de Arbeidsrechtbank te Brussel het Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn van Schaarbeek om aan verzoeker een maandelijkse som van 650 € te betalen onder de vaststelling dat er een administratieve onmogelijkheid voor verzoeker bleek te bestaan om aan het bevel om het land te verlaten gevolg te geven om redenen onafhankelijk van zijn wil.

Op 4 juli 2013 werd lastens verzoeker een bevel om het grondgebied te verlaten en vasthouding met het oog op verwijdering ("bijlage 13 septies") genomen; deze beslissing werd betekend op 4 juli 2013.

Dit is de bestreden beslissing.

Deze luidt:

"Wordt aan de persoon die verklaart zich BERISHA Ismet te noemen, geboren te Skopje op 09.07.1971, en welke verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn,

(...)

het bevel gegeven om het grondgebied van België te verlaten, evenals het (de) grondgebied(en) van de volgende Staten :

Duitsland, Oostenrijk, Denemarken, Spanje, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, IJsland, Italië, Letland, Liechtenstein, Litouwen, Luxemburg, Malta, Noorwegen, Nederland, Polen, Portugal,

Slovenië, Slowakije, Zweden, Zwitserland en Tsjechië⁽³⁾, tenzij hij/zij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven⁽⁴⁾.

(...)

Het bevel om het grondgebied te verlaten gaat gepaard met een inreisverbod, dat krachtens artikel 74/11 van de wet van 15 december 1980 wordt uitgevaardigd.

(...)

Krachtens artikel 7 van de wet van 15 december 1980 wordt een beslissing tot verwijdering om de volgende redenen voor een onderdaan van een derde land genomen :

☒ 1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;

☒ 12° indien hij voorwerp is van een inreisverbod.

☒ Krachtens artikel 27, § 1, van de voornoemde wet van 15 december 1980 kan de onderdaan van een derde land die bevel om het grondgebied te verlaten gekregen heeft en de teruggewezen of uitgezette vreemdeling die er binnen de gestelde termijn geen gevolg aan gegeven heeft met dwang naar de grens van hun keuze, in principe met uitzondering van de grens met de staten die partij zijn bij een internationale overeenkomst betreffende de overschrijding van de buitengrenzen, die België bindt, geleid worden of ingescheept worden voor een bestemming van hun keuze, deze Staten uitgezonderd.

☐ Krachtens artikel 27, §1, tweede lid van de voornoemde wet van 15 december 1980 kan de onderdaan van een derde land, indien hij beschikt over een geldige verblijfstitel of een tijdelijke verblijfsvergunning van een verdragsluitende Staat, teruggeleid worden naar de grens van deze Staat of met deze Staat als bestemming ingescheept worden.

☐ Krachtens artikel 27, § 2, van de voornoemde wet van 15 december 1980 worden de bepalingen van artikel 27, § 1, van de wet van 15 december 1980 toegepast op de vreemdeling die een verwijderingsbesluit heeft ontvangen dat overeenkomstig artikel 8bis van de voornoemde wet van 15 december 1980 genomen is.

☒ Krachtens artikel 27, § 3, van de voornoemde wet van 15 december 1980 kan de onderdaan van een derde land ten dien einde worden opgesloten tijdens de periode die voor de uitvoering van de maatregel strikt noodzakelijk is.

☒ artikel 74/14 §3, 1°: er bestaat een risico op onderduiken

☒ artikel 74/14 §3, 4°: de onderdaan van een derde land heeft niet binnen de toegekende termijn aan een eerdere beslissing tot verwijdering gevolg gegeven

(...)

REDEN VAN DE BESLISSING :

De betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort voorzien van een geldige inreisstempel.

Betrokkene heeft geen officiële verblijfplaats in België

Betrokkene is gekend onder verschillende aliaassen: SHEMSI Nuredini (09/07/1971), Gusani Suaret (01/02/1976).

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan de Bevelen om het Grondgebied te Verlaten die hem betekend werden op 01/07/2002, 23/08/2011, 05/12/2012, 21/02/2013, 30/03/2013, 30/04/2013 en op 22/05/2013

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het Bevel om het Grondgebied te Verlaten met inreisverbod van 3 jaar dat hem betekend werd op 30/03/2013.

De 4de asielaanvraag, ingediend op 18/02/2013 werd bij beslissing van 21/02/2013 niet in overweging genomen. Een bijlage 13 quater werd hem betekend op 21/02/2013

(...)

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van dezelfde wet, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens met Denemarken, Duitsland, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, IJsland, Italië, Letland, Liechtenstein, Litouwen,

Luxemburg, Malta, Nederland, Noorwegen, Oostenrijk, Polen, Portugal, Slovenië, Slowakije, Spanje, Tsjechië, Zweden en Zwitserland, om de volgende reden :

Betrokkene kan met zijn eigen middelen niet wettelijk vertrekken.

Gezien betrokkene niet in bezit is van identiteitsdocumenten, is het noodzakelijk hem ter beschikking van de Dienst Vreemdelingen op te sluiten ten einde een doorlaatbewijs te bekomen van zijn nationale overheden

Betrokkene verblijft op het Schengengrondgebied zonder een geldig paspoort. Hij respecteert de reglementeringen niet. Het is dus weinig waarschijnlijk dat hij gevolg zal geven aan een bevel om het grondgebied te verlaten dat aan hem afgeleverd zal worden.

Betrokkene weigert manifest om op eigen initiatief een einde te maken aan zijn onwettige verblijfsituatie, zodat een gedwongen terugkeer noodzakelijk is.

(...)

Met toepassing van artikel 7, derde lid, van dezelfde wet, dient de betrokkene te dien einde opgesloten te worden, aangezien zijn/haar terugleiding naar de grens niet onmiddellijk kan uitgevoerd worden ;

Gezien betrokkene niet in bezit is van identiteitsdocumenten, is het noodzakelijk hem ter beschikking van de Dienst Vreemdelingen op te sluiten ten einde een doorlaatbewijs te bekomen van zijn nationale overheden

Hoewel hij voorheen betekening kreeg van een verwijderingsmaatregel, is het weinig waarschijnlijk dat hij vrijwillig gevolg zal geven aan deze nieuwe beslissing; betrokkene is opnieuw aangetroffen in onwettig verblijf.

(...)"

2. Over de taal van de rechtspleging

In het verzoekschrift (zie p. 3) vraagt verzoeker dat de Frans taal wordt gebruikt als proceduretaal.

Artikel 39/14 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) luidt als volgt:

"Behoudens wanneer de taal van de procedure is bepaald overeenkomstig artikel 51/4, worden de beroepen behandeld in de taal die de diensten waarvan de werking het ganse land bestrijkt krachtens de wetgeving op het gebruik van de talen in bestuurszaken, moeten gebruiken in hun binnendiensten. Indien die wetgeving het gebruik van een bepaalde taal niet voorschrijft, geschiedt de behandeling in de taal van de akte waarbij de zaak bij de Raad werd ingediend."

De proceduretaal is *in casu* niet bepaald overeenkomstig artikel 51/4 van de vreemdelingenwet.

De zaak dient dus voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen te worden behandeld in de taal waarvan de wet het gebruik oplegt aan de administratieve overheid waarvan de beslissing wordt aangevochten, *i.e.* deze waarin de beslissing is gesteld (*cf.* RvS 17 april 2002, 105.632).

Uit de bestreden beslissing blijkt ontegensprekelijk dat deze werd afgeven en betekend door de politiecommissaris/ Korpschef van de politiezone Schelde-Leie-, zoals blijkt uit de politiestempel onderaan rechts op het bestreden bevel.

Vermits deze politiezone gelegen is in het Nederlands taalgebied is het bestreden bevel betekend in het Nederlands en is de taal van de procedure derhalve het Nederlands.

Overeenkomstig artikel 39/18 van de Vreemdelingenwet staat het de verzoekende partij wel vrij om voor haar akten en verklaringen de taal te gebruiken welke zij verkiest. De raadsman die de verzoekende partij bijstaat of vertegenwoordigt dient evenwel ter terechtzitting de proceduretaal te hanteren in zijn mondelinge toelichtingen (Gedr. St., Kamer, 2005-2006, nr. 2479/001, 123).

3. Over de beslissing tot vasthouding

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen merkt op dat, in zoverre het de bedoeling zou zijn van verzoeker om ook de maatregel tot vrijheidsberoving aan te vechten, overeenkomstig artikel 71, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort de vreemdelingenwet) tegen een maatregel van vrijheidsberoving een beroep kan ingesteld worden bij de raadkamer van de correctionele rechtbank.

Artikel 72, tweede lid, van de vreemdelingenwet bepaalt voorts expliciet dat het aan de raadkamer van de correctionele rechtbank toekomt te onderzoeken of de vrijheidsberovende maatregel in overeenstemming is met de wet.

De Raad dient derhalve vast te stellen dat hij, gelet op de door de wetgever voorziene beperking van zijn rechtsmacht - die op algemene wijze is geregeld in artikel 39/1 van de vreemdelingenwet -, niet bevoegd is om van de vordering kennis te nemen in zoverre het de bedoeling zou zijn om ook de maatregel tot vrijheidsberoving aan te vechten (RvS 12 januari 2001, nr. 92.181; RvS 4 juni 2002, nr. 107.338; RvS 1 december 2006, nr. 165.469; RvS 1 december 2006, nr. 165.470).

4. Over de ontvankelijkheid

In de nota met opmerkingen van 9 juli 2013 werpt de verweerder een exceptie van onontvankelijkheid wegens gebrek aan belang op wat betreft de thans bestreden beslissing, omdat het *in casu* om een herhaald bevel gaat.

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de vreemdelingenwet werd ingevoerd (Parl.St. Kamer, 2005-2006, nr. 2479/001, 118) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip 'belang' kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT en G. DEBERSAQUES, Raad van State. Ontvankelijkheid, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198-413).

Opdat hij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoeker gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat hij een nadeel ondervindt. De schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing moet hem bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren.

De Raad stelt vast dat uit het administratief dossier blijkt dat op 30 maart 2013 lastens verzoeker een "*Ordre de quitter le territoire avec interdiction d'entrée*" ("*annexe 13 sexies*") genomen werd, dat hem dezelfde dag werd betekend. Verzoeker betwist dit gegeven niet. Bijgevolg wordt vastgesteld dat verzoeker reeds het voorwerp heeft uitgemaakt van een bevel om het grondgebied te verlaten. Er zijn geen gegevens voorhanden waaruit zou blijken dat bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen een beroep tot nietigverklaring werd ingediend tegen deze beslissing. De termijn om dat alsnog te doen is verstreken, zodat het bevel definitief en uitvoerbaar is.

Waar de verzoeker in zijn verzoekschrift aanvoert (zie p. 5) dat dit bevel van 30 maart 2013 moet beschouwd worden als opgeschort gezien verzoeker op 8 mei 2013 een procedure heeft ingeleid bij de Rechtbank van eerste aanleg te Brussel om de status van apatride te bekomen, stelt de Raad vast dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat deze procedure schorsende werking heeft. Verzoeker kan bijgevolg nog steeds worden gerepatriëerd, zelfs indien het thans bestreden bevel wordt geschorst.

De gevorderde schorsing kan bijgevolg geen nuttig effect sorteren, zodat het beroep gericht tegen de thans bestreden beslissing niet ontvankelijk is bij gebrek aan het rechtens vereiste actueel belang.

Verzoeker meent in zijn verzoekschrift (zie p. 3) desondanks zijn belang te behouden en wijst op een schending van artikel 3 EVRM indien de bestreden beslissing wordt uitgevoerd. Hij stelt dat (zie p. 5) indien hij naar gelijk welk land buiten België wordt gebracht, hij terecht zal komen in een onregelmatige situatie op administratief vlak zonder mogelijkheid zijn meest elementaire rechten te doen gelden, met

name in zijn levensonderhoud te voorzien bij gebrek aan werk of het ontbreken van sociale hulp, waarvan hij nu in België gebruik kan maken gelet op zijn uitkering van het OCMW.

Artikel 3 van het EVRM bepaalt dat *"Niemand mag worden onderworpen aan folteringen of aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen"*. Deze bepaling bekrachtigt een van de fundamentele waarden van elke democratische samenleving en verbiedt in absolute termen folteringen en onmenselijke of vernederende behandelingen, ongeacht de omstandigheden en de handelingen van het slachtoffer (vaste rechtspraak: zie bv. EHRM 21 januari 2011, M.S.S./België en Griekenland, § 218).

De Raad wijst er vooreerst op dat verzoeker niet betwist dat hij illegaal verblijft in België en dat hij reeds meerdere bevelen om het grondgebied te verlaten heeft genegeerd. De louter bewering van verzoeker dat hij geen werk zal kunnen uitoefenen en dat hij geen beroep zal kunnen doen op sociale hulp in het buitenland kan bezwaarlijk worden beschouwd worden als een onmenselijke of vernederende behandeling zoals bedoeld in voormeld artikel 3 EVRM.

In de mate verzoeker aanvoert dat rekening dient te worden gehouden met het feit dat hij apatride is, gaat hij voorbij aan de vaststelling dat hij in België slechts een aanvraag indiende om de status van staatloze te bekomen nadat hem hier meerdere bevelen werden betekend zonder dat hij maatregelen nam om zich daartegen te verweren.

Derhalve ziet de Raad niet in hoe het betoog van verzoeker kan leiden tot de vaststelling dat hij wel degelijk belang heeft bij onderhavig beroep.

De exceptie opgeworpen door verweerder is gegrond.

De vordering is onontvankelijk.

5. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, § 5, derde en vierde lid van de vreemdelingenwet, zal de beslissing over het rolrecht of de vrijstelling van het rolrecht desgevallend worden onderzocht in een later stadium van de procedure.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen juli tweeduizend dertien door:

dhr. M. BONTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. M. RYCKASEYS,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. RYCKASEYS

M. BONTE